

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 170.

Solgte Session.

45de Møde.

Mandagen den 26de November Kl. 7 Aften.

(Fortfat.)

Ordføreren (fortf.): Da jeg imidlertid ikke har fundet Understøttelse i den Henseende, navnlig ikke af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Sesken), som ellers foretrakker Formue- og Leilighedsstat for Indkomstskat, saa har jeg opgivet at stille noget Endringsforslag i denne Retning til Paragraphen, men derimod troet tilligemed et Par andre Medlemmer af Udvalget at burde nærmere betegne de særlige Forhold, som bør komme i Betragtning ved Nedsættelse i Skatten. Udvalgets Fleertal antager derimod, at der overhovedet ikke bør finde nogen Nedsættelse Sted, og har derfor foreslaaet, at hele Paragraphen skal udgaae. Under Nr. 50 er der stillet et Endringsforslag, hvis Møtivering jeg skal oppebie; det staar muligviis i Forbindelse med tidligere Forslag, men det er mig ikke ganske klart, hvad Meningen er dermed.

N. Jensen: Saaledes som det høitæredede Thing vil have bemærket, har jeg i Forening med et andet Medlem af Udvalget (Kunsgaard) og med et æret Medlem udenfor Udvalget (Fehderfen) stillet Forslaget under Nr. 39 til § 10, som gaaer ud paa, at for hvert Barn under 15 Aar, som en Skatteyder har at forsøge, nedsættes hans Skatteindtægt med 25 Rdl. Grunden til, at jeg har tilladt mig

at stille dette Forslag, er, som jeg allerede ved Sagens første Behandling tillod mig at bemærke, at jeg for mit Vedkommende har ønsket, at der i Loven om Indkomstskatten blev taget alle de Hensyn til en Skatteydere Skatteevne, som lod sig faae fast ved bestemte Lovregler. Grunden til, at jeg ikke har medtaget andre Livsforhold end det Antal Børn, en Skatteyder har at forsøge, er ganske simpelt den, at det ikke har været mig muligt at formulere saadanne Hensyn paa en saa bestemt Maade, som jeg ønskede, og jeg har derfor maattet nøjes med, kun at tage dette ene Hensyn til Skatteyderens Omstændigheder. Man vil maaskee sige, at en Nedsættelse af 25 Rdl. for et enkelt Barn er for Intet at regne, navnlig for dem, der have en stor Indtægt, men Forslagets Hensigt er ogsaa kun, særligt at lette Indkomstskattens Tryk paa de meget smaae Indtægter, idet det forekommer mig indlysende, at en Mand, der kun har en Indtægt af 400 Rdl. og maaskee 6 a 8 Børn, har en meget ringere Skatteevne end en Mand, der har den samme Indtægt og kun en lille Familie at forsøge. Det er derfor billigt og, som det synes mig, ogsaa retfærdigt, at den, der har en saadan mindre Indtægt og en stor Familie, ikke kommer til at svare Skat, naar den skattepligtige Indtægts laveste Størrelse er 400 Rdl. Denne Bestemmelse vil altsaa væsentlig komme de mindre Indtægter til gode, idet den væsentlig vil være uden Betydning for de større, der ogsaa mindre trænge dertil; men jeg har ansæet det for at være saa overordentlig vigtigt for de smaae Skatteydere, at